

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Veera Hyppänen

Valokuvaajana festivaalilla

Mediakäytäntöjen kehittäminen

Opinnäytetyö
Syksy 2024
Kulttuurituottaja (AMK)

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Tutkinto-ohjelma: Kulttuurituottaja (AMK)

Tekijä: Veera Hyppänen

Työn nimi alaotsikoineen: Median ja festivaalien yhteistyö

Ohjaaja: Jussi Kareinen

Vuosi: 2024

Sivumäärä: 31

Liitteiden lukumäärä: 7

Opinnäytetyössä tutkittiin valokuvaajien festivaaleilla työskentelyyn liittyviä tarpeita ja sitä, mitä festivaalit tarjoavat valokuvaajille työskentelyä varten. Tarkoitus tässä työssä oli selvittää, minkälaisia ongelmia valokuvaajat ovat kohdanneet työskennellessään festivaaleilla ja miten ongelmakohtia voidaan ratkaista. Opinnäytetyö sai alkunsa keskusteluista muiden valokuvaajien kanssa festivaalilla, minkä jälkeen asiaa alettiin tutkia.

Tutkimuksessa käytettiin kvalitatiivisia tutkimusmenetelmiä, kyselyä sekä havainnointia. Kyselyistä ensimmäinen oli suunnattu valokuvaajille ja toinen festivaaliorganisaatioille. Havainnointi tässä työssä tarkoitti omakohtaista työskentelyä valokuvaajana eri festivaaleilla. Prosessin aikana osa havainnointia tapahtui ensin, ja sen perusteella tehtiin kyselyt.

Valokuvauksen tärkeyttä festivaaleilla perustellaan kuvajournalismilla. Kuvilla pyritään herättämään tunteita katsojassa, kuitenkin totuutta vääristelemättä. Viestintä tapahtuu visuaalisesti, joten kuvilla on tarkoitus kertoa enemmän, mitä tilanteesta pystyisi sanoin kertomaan katsojalle.

Tutkimus osoitti, että erityisesti viestinnässä median ja festivaaliorganisaatioiden edustajien välillä on kehitettävää. Kehitysehdotuksena oli mediakirjeen parantaminen, sekä median työtilojen kehittäminen tarpeiden mukaan.

¹ Asiasanat: Festivaalit, valokuvaus, akkreditointi, media

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Degree programme: Bachelor of Culture and Arts, Cultural Management

Author/s: Veera Hyppänen

Title of thesis: Collaboration of media and festivals

Supervisor(s): Jussi Kareinen

Year: 2024

Number of pages: 31

Number of appendices: 7

This thesis explored the needs of working festival photographers and what those festivals offer to photographers on the field. The aim of this thesis was to find out what problems photographers have come across when working at festivals and how to improve them. The thesis got its start with conversations with other photographers at a festival, after which a research approach was taken.

The research used qualitative research methods, a survey and observation. The first questionnaire was sent to photographers and the second to festival organizers. The observation conducted in this study involved a photographer attending a festival alongside other photographers, to see in action the media practices during the event. As part of the process, initial observations were conducted, based on which the surveys were developed and administered.

The importance of photography at festivals was justified by photojournalism. The aim of it is to evoke emotions in the viewer, but without distorting the truth of the captured situation. Communication is visual, so the pictures are meant to say more than words could say about the situation.

The study showed that there is room for improvement, especially in the communication between the media and festival organizations. Suggestions for improvement included improving the media brief and developing the working space got media according to needs.

¹ Keywords: Festivals, photography, accreditation, media

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä	2
Thesis abstract	3
SISÄLTÖ	4
Kuva-, kuvio- ja taulukkuuettelo	5
Käytetyt termit ja lyhenteet	6
1 JOHDANTO	7
2 KUVAJOURNALISMI	8
2.1 Kuvaajan eettiset ohjeet	9
3 VALOKUVAAJANA FESTIVAALEILLA	10
3.1 Akkreditointiprosessi	10
3.2 Vaihtelevat mediakäytännöt tapahtumissa	11
4 TUTKIMUS	13
4.1 Kyselyt valokuvaajille ja festivaaliorganisaatioille	13
4.2 Tutkimustulokset	13
4.3 Valokuvaajat	14
4.4 Festivaaliorganisaatiot	17
4.5 Havainnointi	18
5 KEHITYSIDEAT	22
5.1 Yhteiset säännöt	22
5.2 Mediakirje	24
5.2.1 Ennen festivaalia	25
5.2.2 Festivaalin aikana	25
5.2.3 Festivaalin jälkeen	26
6 POHDINTAA	27
LÄHTEET	29
LIITTEET	31

Kuva-, kuvio- ja taulukkoluetelo

Taulukko 1. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Minkä kokoluokan festivaaleilla olet valokuvannut?	14
Taulukko 2. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Valokuvaatko pääosin jollekin medialle?	15
Taulukko 3. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Asteikolla 1–5, kuinka hyvin valokuvaaja ja hänen tarpeensa on huomioitu festivaaleilla?	15
Taulukko 4. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Onko festivaali ottanut vastaan palautetta liittyen mediakäytäntöihin?	16

Käytetyt termit ja lyhenteet

Akkreditointi	Osaamisen, kelpoisuuden tai pätevyyden todistaminen.
Median edustaja	Henkilö tai useampi henkilö, jotka edustavat jotakin mediaa esimerkiksi tapahtumassa. Median edustajia voivat olla esimerkiksi joko toimittaja, valokuvaaja tai sosiaalisen median vaikuttaja. Tässä opinäytetyössä median edustajalla tai medialla tarkoitetaan valokuvaajaa, ellei erikseen mainita toisin.
Fasiliteetti	Tiettyyn tarkoitukseen varattu tila, johon on hankittu tarvittavat välineet tilan toimivuuden edistämiseksi.
Festivaali	Useimmiten säännöllisesti pidettävä juhla. Tällaisia voivat olla esimerkiksi erilaiset musiikki- tai elokuvafestivaalit.
Festivaaliorganisaatio	Festivaalia järjestävä joukko ihmisiä, joilla kaikilla on eri tehtäviä tapahtuman toteutumisen edistämiseksi.
Mediakirje	Tiivis infopaketti tapahtumaan akkreditoituneelle median edustajalle. Lähetetään tapahtumaorganisaation puolesta ja sisältää tärkeimmät tiedot tapahtuman mediakäytäntöjä koskien.
Kuvapitti/Photo pitti	Tapahtumassa yleensä lavan ja yleisön välissä oleva pieni tila, jossa valokuvaajat kuvaavat esiintyjää.

1 JOHDANTO

Festivaalit ovat niihin keskittyville valokuvaajille sekä yleisölle kesän kohokohta. Festivaalit hyötyvät median läsnäolosta tapahtumassa, sillä tapahtuma saa tällä tavalla lisää näkyvyyttä eri median kanavissa. Joillakin festivaaleilla yleisö saa ottaa omat järjestelmäkameransa mukaan, mutta aivan lavan edestä photo pitistä tunnelman ja artistin taltiointiin tarvitaan poikkeuksetta kuvauslupa.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on käsitellä yleisellä tasolla Suomen eri festivaaleja ja kyseisten tapahtumien yhteistyötä akkreditoituneen median kanssa. Akkreditoituneella medialla tarkoitetaan tässä työssä tapahtumaan akkreditoituneita valokuvaajia. Median edustajat ovat tapahtumassa pääsääntöisesti töissä joko itse tapahtumalle tai jollekin medialle. Tavoitteena tässä työssä on selvittää festivaalien kehitystä kaipaavat kohdat valokuvaajien näkökulmasta, jotta molemminpuolinen yhteistyö voisi toimia vielä paremmin.

Opinnäytetyössä selvitetään valokuvaajien näkökulmasta kehityskohteita, kuten fasiliteetteja työskennellä festivaalilla ja viestintää valokuvaajien ja festivaalin välillä. Työssä huomioidaan myös festivaalien näkökulma ja tarjonta fasiliteettien suhteen. Tarkoituksena työssä on tuoda valokuvaajien tarpeet ilmi ja kehittää tapoja, joiden avulla saadaan nykytilan käytäntöjä paremmaksi. Kehittämissuhteet ja tulokset opinnäytetyössä perustuvat tutkimuksen tuloksiin.

Aihetta käsitellään muutaman tutkimuskysymyksen avulla: Millaiset fasiliteetit valokuvaaja tarvitsee festivaaleilla työskentelyyn? Millaisia fasiliteetteja eri festivaalit valokuvaajille tarjoavat? Miten fasiliteetteja voisi valokuvaajien ja festivaaliorganisaatioiden näkökulmasta kehittää?

2 KUVAJOURNALISMI

Aiheen ympärillä on myös kuvajournalistinen puoli, jolla on oma painoarvonsa valokuvaajan ottamien kuvien kanssa. Määritelmänä kuvajournalismille on useita erilaisia. Salo (Salo 2000, 81) määrittelee kuvajournalismin tyypillisesti kolmeen lajityyppiin: uutiskuvaan, kuvareportaasiin ja kuvituskuvaan. Arkikielessä kuvajournalismista puhuessa tarkoitetaankin reportaasityylistä julkaisua, joka on yleensä liitetty dokumentaariseen kuvareportaasiin.

Kuvajournalismissa keskipisteenä on itse kuva. Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, jolloin kuvajournalismin tärkeys tapahtumien dokumentoinnin kannalta on huomattavaa. Se antaa lisää kontekstia ja konkreettisuutta kuvatusta tilanteesta (nytLicensing, i.a.). Verrattaessa esimerkiksi perinteiseen journalistin tekstiin, kuvajournalisti kertoo tarinan kuvalla eikä kirjoitettuna, jolloin tuotos on mahdollista ymmärtää universaalimmin. Pääasiana kuvajournalismissa on kertoa tilanteesta tai tapahtumasta kuvan katsojalle.

Jokaisella julkisella mediaesityksellä tehdään jonkinlainen vaikutus ihmisten mieliin (Niemelä-Nyrhinen & Seppänen, 2019, s. 167). Kuitenkin on mahdotonta sanoa, minkälaisia kokemuksia ja merkityksiä se herättää näkijässä. Kuvajournalismilla on siis tarkoitus saada katsojat tuntemaan ja ajattelemaan jotakin. Festivaaleilta otetuissa kuvissa tämä on tapahtumien oma tunnelma, yleisön meno festivaalilla, artistin esiintyminen festivaalilla. Kesäiset festivaalit ovat oma iso tuotantonsa, joka poikkeaa jo tunnelmaltaan klubikeikasta ja areenakeikasta. Artisteilla on festivaaleilla paljon enemmän yleisöä, mikä tekee artistin ja yleisön välisestä kommunikoinnin valokuvaamisesta hyvin erilaista ja pysäyttävää. Kesällä 2024 esimerkkinä PMMP esiintyi isoilla festivaaleilla, kommunikoi koko keikan ajan yleisön kanssa ja valokuvaajat saivat ikuistettua yleisön ja artistin välistä kommunikointia (liite 6), välillä jopa ihan kädessä pitäen. Koska festivaaleilla on paljon yleisöä, eivät kaikki pääse näkemään artisteja aivan niin läheltä kuin mahdollisesti haluaisivat. Jotkin katsojat saattavat pitää enemmän artistin lähikuvista, jotkin kuvista, joissa on enemmän liikettä, kun taas jotkin katsojat pitävät laajemmista kuvista, joissa näkyy mahdollisesti myös yleisöä. Kuvien tunnelma, eli asetelma sekä valaistus, saa usein katsojan tuntemaan jotakin. Arvokkaimpia kuvia katsojalle ovat ne, joissa yleensä näkyy myös yleisöä. Yleisökuvat tuovat enemmän kokonaisvaltaista tunnelmaa festivaalilta ja ihmiset useammin jakavat kuvia, joissa näkyvät itse.

2.1 Kuvaajan eettiset ohjeet

Kuten journalismissakin, on kuvajournalismissa noudatettava sääntöjä. Suomen journalistiliitto (2024) onkin tehnyt journalistille ohjeistuksen, joka on laadittu pitämään journalistinen asema mahdollisimman informatiivisena ja objektiivisena. Ohjeet toimivat itsesääätelyinä, ja mikäli jokin media, joka on sitoutunut noudattamaan ohjeita, rikkookin niitä, on tästä mahdollisuus kenen tahansa kannella Julkisen sanan neuvostolle. Ohjeissa onkin useita kohtia, jotka ovat verrattavissa valokuvaajan eettisiin ohjeisiin (Vuori, 2002). Vuori onkin koonnut listan keskeisimmistä periaatteista valokuvaajalle. Vaikka julkaisu on vanha, olisi erityisen tärkeää nykypäivänäkin ottaa huomioon nämä ohjeet. Niihin sisältyy muun muassa se, ettei kuvamanipulaatiota saa salata, mikä on melko hyvin rinnastettavissa nykypäivän tekoälyllä tehtyihin lisäyksiin kuvissa.

Valokuvaajille ei kuitenkaan ole mitään erillistä omaa säännöstöä Suomessa, vaan he ovat Suomen Journalistiliiton alla. Näin myös sanoo Mäenpää (2020) tutkimuksessaan käsitellessään uutiskuvatoimittamisen kontekstissa visuaalista ammattitaitoa. Tärkeää on tuottaa luotettavia kuvia, jotka ovat objektiivisia journalistisesta näkökulmasta. Kuvia ei saa manipuloida, jotta saataisiin luotua jokin toinen narratiivin.

3 VALOKUVAAJANA FESTIVAALEILLA

Tässä luvussa kerrotaan pääpiirteittäin, miten saattaa saada mahdollisuuden päästä valokuvaamaan festivaaleilla. Itsenäisenä freelance-valokuvaajana saattaa päästä joihinkin festivaaleille, kun taas toisaalla tulee valokuvaajan olla jonkin median edustajana. Akkreditointiprosessissa on taustalla muutamia keskeisiä asioita, jotka vaikuttavat kielteiseen ja myönteiseen päätökseen.

3.1 Akkreditointiprosessi

Akkreditointi ei aina liity tapahtumaan hakevaan median edustajaan. Termi on käytössä myös muilla toimialoilla, kuten esimerkiksi tekniikan alalla. Terminä sillä ei ole täysin yhtä selvää määritelmää (Leea, 2023). Yleispätevänä terminä sillä tarkoitetaan pätevyyden tai kelpoisuuden toteamista (Finas, 2023), joka perustuu tiettyihin kriteereihin. Kriteerit toisaalta vaihtelevat riippuen siitä, mihin tai minkä kautta akkreditointia tekee tai hakee. Joillakin tapahtumapaikoilla on erikseen kerrottu, mitkä ovat vähimmäisvaatimukset akkreditoinnin hyväksymistä varten. Joissakin tapahtumapaikoissa edellytetään median edustajilta Journalistiliiton voimassa olevaa jäsenkorttia tai jotakin vastaavaa todistetta työtehtävästä tapahtumassa (Mesukeskus, i.a.).

Prosessina akkreditointi vaihtelee tapahtuman järjestäjältä ja heidän määrittämistään kriteereistä riippuen. Itse akkreditoinnin voi tehdä esimerkiksi jollakin järjestelmällä tai tapahtuman omilla verkkosivuilla. Esimerkkinä tästä on Tiketti (Tiketti, i.a.). Tiketillä on kehitetty tapahtumajärjestäjälle akkreditointijärjestelmä ProTiketti. Tässä järjestelmässä pystyy Tiketin kautta määrittämään erilaisia rooleja sekä alarooleja, joilla hakee tapahtumaan. Samalla järjestelmällä pystyy myös tekemään hakemuslomakkeita esimerkiksi kutsuvieraille ja talkoolaisille. Toisena suosittuna järjestelmänä tapahtumajärjestäjille on GEST, joka toimii yhteistyössä mm. Ruisrockin, Flow Festivalin, Provinssin, Qstockin ja Kesärauhan kanssa (Gest, i.a.). Sekä GESTin että Tiketin järjestelmät on suunniteltu akkreditoinnin toteuttamista varten.

Ilmoittautumisten yhteydessä median edustajalta kysytään, millainen rooli hänellä on tapahtumaan tullessa. Yrityksen/median/organisaation nimi on yleensä ilmoitettava sekä se, minkä tyyppinen kyseinen yritys/media/organisaatio on. Media voi olla TV, verkkosivusto, radio, aikakauslehti, sosiaalinen media/blogi, sanomalehti, ohjelmatoimisto, levy-yhtiö, festari/klubi/live tai muu (Nordic Live Productions, 2024). Myös lomakkeessa on yleensä erillinen

kohta linkeille ja kohta lisätiedoille, mitä työtehtäviin kuuluu tapahtumassa. Nämä ovat kohtia, joiden sisällöllä on väliä. Akkreditointilomakkeen täyttämisen avulla tulee näyttää festivaaliorganisaatiolle se, että työskentelee annetussa työtehtävässä, sekä se, että valokuvaajalla on yleensä jotakin näyttöä työn jäljestä. Jotkin festivaalit hyväksyvät harkinnanvaraisesti freelancer-valokuvaajia tapahtumaan, kun jokin toinen tapahtuma saattaa toivottaa kaikki akkreditointia hakeneet hyväksytysti tapahtumaan.

Verkostoituminen on tapahtuma-alalla tärkeässä asemassa. Parhaimpia kontakteja ovat muut valokuvaajat. Kollegoiden neuvot ja tuki ovat tärkeitä, vaikka kilpailuakin on paljon. Myös mikäli mielessä on jokin verkkomedia tai printtimedia, jolle haluaisi valokuvata tapahtumaa, tulisi olla liikkeellä hyvin ajoissa kyselemässä näistä mahdollisuuksista. Voi koettaa onneaan akkreditoitua ilman mediaa, mutta jos ei ole näyttöä, kuinka paljon oma sisältö on saanut katselukertoja ja vuorovaikutusta, usein vastaus voi olla kielteinen. Festivaaleilla rajoitettava tekijä on myös se, kuinka monta median edustajaa per media festivaali hyväksyy paikalle.

3.2 Vaihtelevat mediakäytännöt tapahtumissa

Mediakäytännöt vaihtelevat festivaalista toiseen, mutta samoja piirteitä on kaikissa. Yleensä akkreditoinnin yhteydessä kysytään, tarvitseeko akkreditoitava kuvauslupaa ja/tai videokuvauslupaa.

Hyväksytyt akkreditoituneet median edustajat saavat ennen tapahtumaa tapahtuman mediakäytännöistä vastaavalta kirjeen, jossa avataan tarkemmin kyseisen tapahtuman käytäntöjä (liite 5). Näitä voivat olla esimerkiksi tieto, miten pääsee lavan eteen kuvaamaan, missä mediatyöskentelytila sijaitsee, onko tapahtumassa joitakin erilaisia käytäntöjä artistien kuvaamiseen liittyen ja miten tapahtumassa ylipäätään toimitaan.

Yleensä median edustaja hakee tarvittavat passit ja rannekkeet ennalta ilmoitetusta paikasta: Joko infopisteeltä tai erilliseltä akkreditointipisteeltä, josta henkilöllisyystodistusta vastaan saa tarvittavat kulkuluvat. Festivaalista riippuen media pääsee kulkemaan joko työntekijöiden portin kautta tai VIP-portin kautta tapahtuma-alueelle. Nämä ovat yleensä myös nopeimmat sisäänkäynnit yleisten porttien lisäksi. Turvatarkastukset tehdään yleensä myös median edustajille, mutta näin ei aina kaikissa tapahtumissa kuitenkaan tehdä, mikä saattaa olla pitkällä tähtäimellä jonkin asteen turvallisuusriski.

Kaikki tapahtumat eivät tarjoa medialle työskentelytilaa, mutta medialla on yleensä kulkumahdollisuus tapahtumassa myös VIP-alueelle. Tätä ei joissain tapauksissa kerrota median edustajille, mutta joissakin tapahtumissa siitä kerrotaan erikseen mediakirjeessä sekä kuvauspassseja noudettaessa. Vaihtelevasti festivaali tarjoaa medialle mahdollisuuden parkkeerata kulkuneuvon, mutta yleisesti myös suositellaan julkisia kulkuvälineitä liikkumiseen.

Kuvatessa yleinen käytäntö festivaaleilla on, että kolme ensimmäistä kappaletta saa kuvata kuvapitistä ilman salamaa. Kuitenkin on poikkeuksia, joista yleensä ilmoitetaan joko ennen artistin esiintymistä tai aikaisemmin. Järjestyksenvalvojat ovat kuvaustilanteissa valokuvaajan paras tiedonlähde näiden mahdollisten rajoitusten suhteen. Myös mediakirjeeseen sisältyy yleensä tieto, miten näihin photo piteihin kuljetaan tapahtuman aikana. Kyseinen tieto kuitenkin on vain oletus, joten muutoksia ennakkoon ilmoitettuun voi aina tulla esimerkiksi järjestyksenvalvojlta paikalle saapuessa tai festivaalin mediahenkilöiltä.

Yleisesti festivaalit pyytävät kunnioittamaan kävijöiden yksityisyyden suojaa sekä hyviä käytöstapoja koko tapahtuman ajan. Ohjeistukset ovat lähes aina yksinkertaisia, ja yleisesti media osaa noudattaa ohjeistusta tapahtumapaikalla. Mediaa kohdellaan tapahtumissa median edustajina, mikä poikkeaa työntekijöistä. Tämä ilmenee joillakin festivaaleilla esimerkiksi työskentelytilan puutteena.

4 TUTKIMUS

Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena, eli laadullisena tutkimuksena. Kyselyn lisäksi opinnäyte-työn tutkimuksessa on käytetty havainnointia yhtenä tutkimusmenetelmänä. Havainnointi on myös laadullinen tutkimusmenetelmä, jossa tutkija pääsee tutkittavan kohteen luonnolliseen ympäristöön (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2006). Tutkimus toteutettiin kahtena kysely-työnä, toinen valokuvaajille ja toinen festivaaliorganisaatioille, sekä kesinä 2023 ja 2024 valokuvaajan näkökulmasta omakohtaisen havainnoinnin kautta. Tutkimusmenetelmänä median havainnointi festivaaleilla oli osallistuvaa, sillä toimin itse mediahenkilönä festivaaleilla ja olin aktiivisesti kanssakäymisessä muiden median edustajien kanssa. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, mitä valokuvaajat tarvitsevat työskennelläkseen festivaalilla, mitä festivaalit tarjoavat valokuvaajille työskentelyn mahdollistamiseen ja miten tätä yhteistyötä median ja festivaalien välillä voisi parantaa.

4.1 Kyselyt valokuvaajille ja festivaaliorganisaatioille

Tutkimuksessa valokuvaajille lähetettiin vastattavaksi kysely. Vastaukset kerättiin nimettömänä, sillä tarkoituksena oli saada mahdollisimman rehellisiä vastauksia kokemusten perusteella. Kysely rakentui monivalinnoista, avoimista vastauksista sekä kyllä- ja ei-vastausvaihtoehdot mahdollistavia vaihtoehtokysymyksistä.

Tutkimuksessa lähetettiin kysely myös festivaaliorganisaatioille. Tarkoitus oli kartoittaa eri kokoisten festivaalien mediakäytäntöjä. Kysymyksiä festivaaleille oli yksitoista. Kysymyksissä oli monivalintaa, vaihtoehtokysymyksiä sekä avoimia vastauksia.

4.2 Tutkimustulokset

Ensimmäinen kysely lähetettiin sähköpostilla viidelletoista eri festivaalijärjestölle Suomessa. Kyselyyn vastauksia tuli yhteensä viisi (5). Toinen kysely jaettiin valokuvaajille kontaktien kautta. Vastauksia tuli yhteensä neljatoista (14). Valokuvaajien kysely tavoitti kuitenkin tilastian mukaan 143 valokuvaajaa, mutta vastausprosentti oli pieni. Seuraavissa luvuissa on avattu kysymykset ja niiden vastaukset.

Vastauksien pohjalta on esitetty ajatuksia, miten yhteistyötä voisi kehittää suuntaan, josta olisi hyötyä molemmille osapuolille. Kysymyksillä haluttiin saada selville, millaisia kokemuksia

valokuvaajilla on festivaaleilla työskentelystä ja miten yhteistyötä voisi kehittää. Festivaaleille suunnattu kysely keskittyi enemmän siihen, minkälaiset käytännöt organisaatioilla on tapahtumissaan ja miten hyvin ne vastaavat tämänhetkisiä tarpeita valokuvaajille. Koska vastausmäärät olivat pieniä, ovat tulokset myös suuntaa antavia.

4.3 Valokuvaajat

Lähes kaikki kyselyyn vastanneet valokuvaajat (92,9 %) olivat työskennelleet festivaaleilla.

Vastaajilta kysyttiin, mikä kokoluokan festivaaleilla he ovat valokuvanneet. Vastausvaihtoehtoja oli esitetty festivaalin koon mukaan 11 erilaista (taulukko 1). Vastaus oli monivalinta, jossa sai valita useamman vaihtoehdon. Yhteensä vastauksia saatiin 55.

Taulukko 1. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Minkä kokoluokan festivaaleilla olet valokuvannut?

	n	Prosentti
Alle 5 000 kävijää	12	85,7 %
5 000–10 000 kävijää	11	78,6 %
10 000–20 000 kävijää	10	71,4 %
20 000–30 000 kävijää	5	35,7 %
30 000–40 000 kävijää	4	28,6 %
40 000–50 000 kävijää	4	28,6 %
50 000–60 000 kävijää	2	14,3 %
60 000–70 000 kävijää	3	21,4 %
70 000–80 000 kävijää	4	28,6 %
80 000–90 000 kävijää	0	0,0 %
Yli 90 000 kävijää	0	0,0 %

Vastaajista suurin osa oli työskennellyt pienillä tai keskisuurilla festivaaleilla, joissa akkreditointikäytännöt ovat todennäköisemmin yksinkertaisempia kuin suuremmilla festivaaleilla.

Kyselyssä haluttiin tietää vastaajilta, että kuvaavatko vastaajat pääosin jollekin medialle. Vastausvaihtoehtoja oli viisi (taulukko 2) ja niistä vastaaja pystyi valita yhden tai useamman. Yhteensä kysymys sai 26 vastausta.

Taulukko 2. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Valokuvaatko pääosin jollekin medialle?

	n	Prosentti
Kyllä, printtimedia (lehdet yms.)	2	14,3 %
Kyllä, digitaalinen media (verkkomedia, sosiaalinen media yms.)	7	50,0 %
En, suoraan artistille (osana crew:ta)	4	28,6 %
En, suoraan artistille (akkreditoitunut artistin valokuvaajana erikseen festivaalille)	2	14,3 %
En	4	28,6 %

Vastaukset jakoutuivat enemmän sekä printtimediaan, että digitaaliseen mediaan. Tämä kertoo osaltaan koko mediakentän murroksesta eli printtimedian siirtymisestä digitaaliseen mediaan.

Vastaajia pyydettiin arvioimaan yleisellä tasolla asteikolla 1–5, kuinka hyvin valokuvaaja ja hänen tarpeensa on huomioitu festivaaleilla. Kysymyksen asteikko oli välillä 1 (huonosti) ja 5 (erittäin hyvin). Vastaukset jakoutuivat asteikolla 2–4 välille, joista 42,9 % vastanneista olivat vastanneet 3 (neutraali).

Taulukko 3. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Asteikolla 1–5, kuinka hyvin valokuvaaja ja hänen tarpeensa on huomioitu festivaaleilla?

1 (Huonosti)	2 (Kohtalaisesti)	3 (Neutraali)	4 (Hyvin)	5 (Erittäin hyvin)
0,0 %	21,4 %	42,9 %	35,7 %	0,0 %

Kehittämiskohteita avataan tarkemmin avointen kysymysten vastauksissa.

Valokuvaajilta kysyttiin kokevatko asemansa festivaalilla tärkeäksi. Vastaukset jakoutuivat tasan, eli 50 %. Kysymys oli kyllä/ei-kysymys.

Vapaavalintaisena kohtana oli mahdollisuus avata edellisen kysymyksen vastausta ja perustella, minkä takia kokee tai ei koe asemaansa tärkeäksi festivaalilla. Tämä avoin kohta keräsi seitsemän vastausta. Vastauksien perusteella kokemukset ovat vaihtelevia kuvaajilla. Esille nostettiin se, kuinka eriarvoisesti kuvaajat kokevat kohtelun festivaaleilla. Esimerkkinä mainittiin se, miten eri tavalla lehdistön valokuvaajia kohdellaan kuin ei-lehdistölle kuvaajia.

Yhdessä vastauksessa kerrottiin, että välttämättä nykyisin keikka- ja tapahtumakuvat eivät ole samanlaisessa arvostuksessa mitä ennen. Kuvia ei siis pidetä enää niinkään dokumentaristisina tai taidekuvina vaan ne ovat ikään kuin kertakäyttöisiä. Kuvien teettäminen on jo osa menneisyyttä (Kujala, 2012), sillä monesti kaikki kuvat ovat esimerkiksi omassa puhelimessa tai muualla omassa digitaalisessa säilytyksessä. Eräessä vastauksessa mainittiin, että

esimerkiksi Sweden Rock Festivaleilla tiedon akkreditoinnin päätöksestä sai tarpeeksi aikaisin ennen tapahtumaa, mutta se ei kuitenkaan tarkoittanut pääsyä photo pittiin. Myös mainittiin, että Sauna Open Air –festivaalilla valokuvaajilta oli kielletty pääsy photo pittiin täysin eikä tästä ollut mainintaa ennakoon. Vastauksissa tuotiin positiiviseen valoon se, että työskentelytilan olemassaolo saa valokuvaajan tuntemaan itsensä tärkeäksi.

Valokuvaajilta kysyttiin, onko festivaali ottanut vastaan palautetta liittyen mediakäytäntöihin (taulukko 4).

Taulukko 4. Vastaukset tutkimuskysymykseen: Onko festivaali ottanut vastaan palautetta liittyen mediakäytäntöihin?

	n	Prosentti
Kyllä	7	50,0 %
Ei	1	7,1 %
En ole huomannut	6	42,9 %

Vastauksien perusteella voidaan todeta, että monet festivaalit keräävät palautetta medialta. Festivaalit ovat pääosin halukkaita kehittämään käytäntöjään toiminnassa median kanssa.

Vastaajilta haluttiin tietää näkemyksiä siitä, voisiko festivaali tarjota jotakin muuta edistääkseen valokuvaajan työskentelyä tapahtumassa. Vastauksen yhteydessä pystyi ehdottamaan konkreettisia toimenpiteitä. Vastaaminen kysymykseen oli vapaavalintainen ja avoin. Kysymykseen tuli yhdeksän vastausta.

Vastaukset vaihtelivat hyvin paljon, ja niissä esitettiin konkreettisia ehdotuksia, kuten mediatiilojen koon suhteuttamista festivaalin kokoon, valokuvaajien määrän rajoittamista huomioon ottaen photo pitin koko ja selkeää viestintää medialle ja median kanssa tapahtumassa ja ennen tapahtumaa. Jo olemassa olevia asioita nostettiin esiin, eli työskentelevälle medialle on ilmaiseksi tarjolla jotakin pientä purtavaa, virvokkeita ja esimerkiksi kahvia. Vastauksissa painotettiin sitä, että valokuvaajat ovat festivaalilla töissä, vaikkeivät välttämättä työskentele suoraan itse festivaalille.

Kyselyssä vastaajilta haluttiin tietää minkälaisia asioita festivaalin tulisi huomioida valokuvaajien ohjeistuksessa ja informoinnissa, kuten mediakirjeessä, tiedotuksessa sekä fasiliteeteissa. Kysymys oli vapaavalintainen ja avoin kyselyyn vastaaville. Kysymykseen tuli kymmenen vastausta.

Yhdessä avoimessa vastauksessa pohdittiin tapahtumassa viestintää aivan järjestäjiltä, järjestysvalvojille sekä medialle. Valokuvaaja kuvasi festivaalilla journalistiselle printtimedialle, jolloin hänellä oli journalistien oikeus toimia tapahtumassa. Journalistin oikeudella toimia tarkoitetaan journalistin ohjeisiin (Journalistiliitto, 2024) perustuvaa tapaa hankkia tietoa myös kuvan muodossa. Festivaali ilmoitti ennakkoon, ettei yhden artistin keikkaa saanut kuvata, ja tästä valokuvaaja joutui keskustelemaan järjestysvalvojen ja esihenkilöiden kanssa. Kyselyyn vastannut valokuvaaja mainitsi saaneena festivaalin jälkeen negatiivista palautetta toimituksen ulkopuolelta liittyen festivaalin kuvaussääntöjen vastaiseen toimintaan tapahtumassa, vaikka kuvaaja perusteli toimintansa journalistin oikeuksiin perustuen. Kyseisen keikan yleisöä ei taas huomautettu kuvaamisesta, vaan puhelimilla yleisön oli ilmeisesti oikeus kuvata festivaalilla artistia, kun taas journalistilla ei. Valokuvaaja mietiskeli vastauksessaan myös sitä, miten rajoittavaa on, kun artistit haluavat hyväksyttää heistä otetut kuvat ennen julkaisua. Tämä käytäntö omalla tavallaan pakottaa festivaaliorganisaatiotkin osaksi artistin markkinointiviestinnällistä koneistoa. Samalla tämä rajoittaa journalistista vapautta toimia, rajoittaen tässä tapauksessa totuudenmukaista tiedonvälitystä.

Vastauksissa nostettiin esiin paljon samoja, kuten ennakkoinformointi, kuvauspaikalle kulkeminen, kuvausrajoitukset ja mahdolliset luvat vielä artistikohtaisesti, työtilojen olemassaolo ja niiden varustelut. Ennakkoinformoinnilla tarkoitettiin vastauksissa sitä, että saa tiedon, onko akkreditointihakemus hyväksytty vai hylätty. Sillä tarkoitettiin myös sitä, että oleellinen tieto tapahtuman mediakäytännöistä saapuu ajoissa medialle. Myös mainintoja saivat perusasiat, eli mediatilan lähistöön wc-tila, yhteistyön kehittäminen lavan läheisyydessä ja edessä työskentelevien järjestysvalvojen kanssa sekä valvottu työskentelytila kuvauskalustoiden takia.

4.4 Festivaaliorganisaatiot

Tässä kohdassa avataan festivaaliorganisaatioille lähetettyyn kyselyyn saatuja vastauksia (liite 4). Tutkimukseen vastasi neljä pientä festivaalia (alle 20 000 kävijää) ja yksi iso festivaali (yli 60 000 kävijää). Kyseiset festivaalit akkreditoivat keskimäärin 15–20 valokuvaajaa.

Festivaaleilla pääosin on tarjota sähkölliset ja vartioidut työtilat medialle. Työskentelytilaa ei yhdellä vastanneella festivaalilla ole käytössä, sillä se oli aikaisempina vuosina jäänyt

valokuvaajilta käyttämättä. Muualla pyritään parantamaan ja kehittämään työskentelytilaa medialle paremmaksi vuosi vuodelta.

Kaikilla kyselyyn vastanneilla festivaaleilla oli omia valokuvaajia. Yhdellä organisaatiolla oli myös vapaaehtoisia valokuvaamassa festivaalilla. Mediaohjeistus on käytössä kaikilla festivaaleilla, ja kyselyn mukaan se toteutuu käytännössä.

Kolmella vastanneella festivaalilla on tapahtuman puolesta henkilökuntaa, joka vastaa mediasta tapahtumassa. Kahdella vastanneella festivaalilla ei puolestaan ole henkilökuntaa vastaamassa mediasta tapahtumassa. Kaikki festivaalit käyttävät joko tapahtuman omien valokuvaajien ottamia kuvia omissa medioissaan tai omien valokuvaajien ottamien kuvien lisäksi myös akkreditoituneiden valokuvaajien kuvia. Yksi festivaaliorganisaatio vastasi käyttävänsä akkreditoituneiden valokuvaajien kuvia sekä festivaalin omien valokuvaajien kuvia.

4.5 Havainnointi

Tässä alaluvussa pyrin avaamaan muutamia omiin havaintoihini perustuvia esimerkkejä siitä, kuinka vaihtelevissa työolosuhteissa valokuvaajat työskentelevät joillakin festivaaleilla.

Omat kokemukseni muutamalla festivaalilla valokuvaajana työskentelemisestä ovat olleet toisistaan poikkeavia. Kokemuksiin vaikuttaa se, onko akkreditointihakemus hyväksytty, kun toimii freelancerina eli tässä tapauksessa kuvaa itselleen, kuvaa jollekin medialle tai on festivaalin omana kuvaajana. Festivaalit, joissa tämä havainnointi tehtiin, olivat Nummirock, Provinssi, Vauhtiajot, Dark River Festival, Hellsinki Metal Festival, Ilosaarirock ja Karmarock. Havainnointia tehtiin kesinä 2023 ja 2024, joista Nummirockin ja Provinssin kokemukset ovat molemmilta kesiltä. Muut festivaalit ovat yhdeltä kesältä, joko kesältä 2023 tai 2024.

Tapahtumassa vuosina 2023 ja 2024 toimin itsenäisenä ja valokuvasin niin sanotusti itselleni, mutta kuvat olivat vapaasti käytettävissä. Muun muassa yhtyeet, jotka kysyivät lupaa saada käyttää kuvia, saivat käyttää niitä. Nummirockilta akkreditoituneet saivat pienen infokirjeen, jossa mainittiin tärkeimmät asiat, kuten missä työskentelytila sijaitsee, miten se on käytettävissä ja mitä tilassa on tarjolla medialle. Näitä olivat sähkö ja langaton verkkoyhteys. Tilassa oli sopivasti tilaa useammalle median edustajalle työskennellä ja mahdollisuus myös jättää kamerat sekä tietokoneet lukkojen taakse yön ylitse. Tarjolla tilassa oli myös kahvia medialle. Festivaali oli aktiivinen omissa sosiaalisissa medioissaan ja jakoi aktiivisesti tapahtumassa

olleiden median edustajien ottamia kuvia, kuten myös yleisön tunnelmakuvia. Tapahtumakuvien julkaiseminen nopeasti tapahtumapäivinä on tärkeää, ja tämä tuli selkeästi esille Nummirockissa. Yleisöä kiinnostaa nähdä hyvälaatuisia kuvia esiintyjistä ja festivaalin tunnelmasta. Myös artistit haluavat nähdä valokuvaajien ottamia kuvia nopeaan tahtiin. Sekä se, että saa artistin kiinnittämään huomion omiin kuviin eikä välttämättä muiden kuvaajien otoksiin tapahtumapäivänä, lisää valokuvaajan omaa näkyvyyttä.

Konkreettisina esimerkkeinä tästä on se, että miten olin muutama tunti artistin esiintymisen jälkeen ehtinyt julkaisemaan sosiaalisessa mediassa muutaman kuvan Born Of Osiris -yhtyeestä. Nämä kuvat kiinnittivät yhtyeen huomion, he kysyivät, olisiko valmiita kuvia lisää ja saatuaan luvan kuvien käyttöön julkaisivat ne omassa sosiaalisessa mediassaan kiitellen festivaalia, unohtamatta mainintaa valokuvaajasta. Yhtye myös käytti kuvaa kiertueensa mainostamiseen vuonna 2023 (liite 7). Jos ei ole tapahtumapäivänä julkaisemassa esiintyneistä artisteista kuvia, saattavat ne jäädä muiden kuvien varjoon. Sosiaalisessa mediassa kuvien jakaminen on iso osa tapahtumakuvausta ja se, että reaaliajassa julkaisee sisältöä, on jatkuvassa kysynnässä.

Provinssissa molemmat kerrat kesinä 2023 ja 2024 pääsin kuvaamaan suoraan festivaalille. Nimike tälle oli mediatiimin vapaaehtoinen, vaikka kesällä 2024 olin hieman eri tiimissä mukana kuin vuonna 2023. Molemmat vuodet toimivat hyvin samalla tavalla, toki 2024 oli huomioitu paremmin se, että kaikki festivaalin yhtyeet saadaan kuvattua. Tähän olikin osoitettu muutamia yhtyeitä per kuvaaja, ja nämä kuvaajat olivat vastuussa kyseisen artistin kuvaamisesta ja kuvien toimittamisesta tiettyyn aikaan mennessä. Muuten aluetta, tunnelmaa ja artisteja sai lähes poikkeuksetta kuvata. Artistikohtaisia rajoitteita oli muutamia molempina vuosina, ja rajoitteet tulivat täysin artistin puolelta. Esimerkiksi vain tietty määrä valokuvaajia sai olla kuvaamassa Ghostia vuonna 2023 sekä Bring Me The Horizonia 2024. Työskentelytilana toimi medialle varattu rekka, jossa oli sähkö sekä langaton verkkoyhteys. Tilassa oli molempina vuosina tarjolla medialle naposteltavaa, juomista ja ilmastointi. Myös Provinssin työskentelytilassa oli rajoituksia, milloin tila oli auki.

Vauhtiajot festivaalina oli hyvin järjestetty, ja medialle lähetettiin mediakirje. Kyseisessä tapahtumassa valokuvasin itselleni, mutta käytännöt olivat samat kuin kaikille muille median edustajille. Tapahtumapaikalla oli erillinen työtila medialle, mutta langatonta verkkoyhteyttä ei ollut tarjolla. Myöskään työskentelytilaa ei varsinaisesti valvottu. Myös liikkumisessa alueelle oli hämmennystä sen suhteen, mistä media pääsi kulkemaan alueelle ja takaisin.

Dark River Festivalissa toimin festivaalin omana kuvaajana. Työskentelytilat festivaalin kuvaajille olivat tuotantotoimistossa, jossa oli jatkuvasti ihmisiä läsnä, joten kuvauskalusto oli vahdittuna. Myös sähkö ja langaton verkkoyhteys olivat tarjolla. Medialle oli kuitenkin myös työskentelytila sähköllä, ja se oli myös valvottu. Järjestely oli ensimmäistä kertaa tällainen, ja tapahtumassa media oli kovasti tätä lisäystä kehunut. Tarjolla oli medialle myös kahvia sekä pientä naposteltavaa festivaalin ajan.

Karmarock yksipäiväisenä festivaalina poikkeaa muista festivaaleista, joissa tätä havainnointia suoritettiin. Tapahtuma on huomattavasti pienempi kuin muut listatut festivaalit, mutta se ei tarkoita, etteikö tuotanto osannut ottaa mediaa huomioon. Työskentelin festivaalin omana kuvaajana, joten se täytyy myös huomioida havaintojen kohdalla. Työntekijät tapahtumassa varmistivat, mitä itse tarvitsen työskentelyyn, joten sain kaiken pyydettävän työpisteelle: pöydän, sähköä sekä langattoman verkkoyhteyden. Tapahtumassa ei ollut erillisiä kuvapittejä kuvaajille, vaan yleisö halutessaan pääsi aivan lavan reunaan kiinni. Tämä loi omaa hankaluutta työskentelyyn, etenkin suosittujen artistien keikan aikana, mutta lopputulokset miellyttivät silmää. Tapahtumasta jäi erittäin hyvä kuva ja työntekijöistä ammattimainen tunne, joiden yhteistyömaista työtapa voisi joissakin muissa tapahtumissa myös harjoittaa.

Helsinki Metal Festival järjestettiin toista kertaa vuonna 2024, ja tapahtuman akkreditoinnista vastasi Ginger Vine management. He myös huolehtivat median hyvinvoinnista tapahtumassa, sillä työskentelytila oli saatu tänä vuonna medialle työskentelykäyttöön. Se oli vartioitu tila, mutta muutamia asiakkaita kuitenkin eksyi tilaan pyörähtämään omin päin. Tila oli iso, joten kaikki median työskentelyyn tarvittava oli kyseisessä tilassa haastattelujen tekemisestä kuvien editoimiseen ja kirjoittamiseen. Tapahtumassa toimin itse valokuvaajana FestivalPhoto-nimiselle verkkomedialle. Mediakirjeessä kerrottiin mm. mahdollisten haastattelupyyntöjen lähettämisestä ennakkoon sekä tieto, mistä ja milloin passit voi noutaa. Ennakkoinfossa kerrottiin myös, että yhtyeitä pääsääntöisesti voi kuvata kolmen ensimmäisen kappaaleen ajan photo pitistä ilman salamaa oli. Mitään tiedotusta siitä, miltä puolelta lavaa photo pitiin pääsee kulkemaan, ei ollut ennakkoon, ja myös paikan päällä sai kysellä hyvin monelta järjestyksenvalvojalta ennen varmaa tiedon saamista. Täytyi myös kysyä tarkemmin missä median työskentelytila sijaitsi. Valokuvaajia oli paljon, joten tilasta oli välillä puutetta kuvapitissä. Kun esimerkiksi artistilla on pienempi lava käytössä, pyrot, yli 20 valokuvaajaa lavan edessä kuvaamassa ja yleisö paine aidan toisella puolella, on työskentely omalta osalta haastavaa.

Ilosaarirockissa valokuvasin myös FestivalPhoto-medialle. Ennen tapahtumaa tiedotettiin jo se, keiden artistien kohdalla oli jo ennalta tiedossa joitakin kuvaamista rajoittavia tekijöitä. Myös paikan päällä järjestyksenvalvojat kertoivat aina ennen yhtyeen alkamista, jos oli jotakin poikkeavaa esityksen aikana, joka kosketti jollain tavalla mediaa. Mediakirjeessä oli selkeästi mainittuna se, mitä kautta lavojen eteen pääsi kulkemaan. Medialle erillistä työskentelytilaa ei ollut tarjolla ollenkaan. Festivaali suositteli, että VIP-alueilla voi työskennellä, mikäli siihen on festivaalin aikana tarvetta. Toki sähköön saaminen tietokoneeseen oli hankalaa, jollei mahdotonta alueilla.

5 KEHITYSIDEAT

Tutkimuksesta saatujen vastauksien perusteella esille nousee muutamia kohtia, joita kehitetään. Kehityskohteiden hyödyn tulisi näkyä sekä festivaaliorganisaatioille että medialle. Festivaaliorganisaatioilla on tarjolla jo muutamia asioita, joita media kaipaa työskennelläkseen: erillinen työtila sähköllä ja internet-yhteydellä, mahdollisuuksien mukaan virvokkeita sekä pientä purtavaa sekä tilaa työskennellä. Monia näitä asioita, joita kyselyn mukaan on tarjolla, ei kuitenkaan kaikilla festivaaleilla ole tarjota. Tutkimuksen kyselyn vastauksien analysointi sekä festivaaleilla havainnointi osoitti sen, että erityisesti viestintä ennen festivaalia ja festivaalin aikana ovat tärkeässä roolissa. Epäselvä viestintä aiheuttaa ikäviä tilanteita, etenkin jos oletus on päästä photo pitiin kuvaamaan ja pääsy kielletään, vaikka siitä ei ollut mainintaa aikaisemmin.

5.1 Yhteiset säännöt

Selkeät ja yhtenäiset mediasäännöt auttaisivat mediaa ennen tapahtumaan saapumista. Mediakirjeiden sisällöt vaihtelevat festivaalista riippuen, joten molempien osapuolien työn helpottamiseksi olisi loistavaa, jos mediakirjeissä tulisi kerrotaisiin aina tärkeimmät tiedot festivaaliin liittyen. Tärkeimmiksi tiedoiksi tutkimuksen perusteella lukeutuvat:

1. Passit, kulku- ja kuvausluvut. Mistä ja milloin ne voi hakea, oikeuttaako kuvauslupa pääsyn myös photo pittiin, tarvitseeko joillekin artisteille vielä tapahtumapäivänä hakea erikseen kuvauslupaa.
2. Median työskentelytila. Missä päin aluetta se sijaitsee, onko tarjolla sähköä ja internet-yhteys, onko tila vartioitu.
3. Artisteihin liittyvät tiedot. Onko ennakkoon tiedossa artisteja, joiden kuvaamiseen tarvitsee erikseen vielä kuvausluvut, saako kaikkia artisteja kuvata, haluaako artisti mahdollisesti festivaalilta kuvia omaan käyttöönsä.
4. Valokuvaajien yhdenvertainen kohtelu muiden festivaalilla työskentelevien henkilöiden kanssa. Kaikkia tulisi kohdella tasavertaisesti.

Jokaisella festivaalilla on oikeus omiin mediakäytäntöihinsä, mutta medialle asioita selkeyttäisivät yleisemmät ohjeistukset festivaaleilla. Nämä olisivat joitakin tiettyjä ohjeistuksia, jotka olisivat tulla tietoon medialle, ennen tapahtumaa ja asioita, joita festivaalien tulisi mahdollistaa työtä tekeville valokuvaajille.

Ongelmakohtaksi tutkimuksessa ilmeni median puolelta se, että työskentelytiloja ei välttämättä ole ja niissä ei välttämättä ole tarpeeksi tilaa tehdä töitä. Työtilan koossa tulisi ottaa huomioon itse festivaalin koko sekä se, kuinka monta median edustajaa on tapahtumassa akkreditoituneena. Huomioon tulisi ottaa myös festivaalin omat mediatyöntekijät, mikäli he työskentelevät samassa tilassa muun median kanssa. Tilassa tulisi myös olla tarpeeksi pistorasioita sekä jatkojohtoja, jotta esimerkiksi kameran akkuja pystyy lataamaan. Tilan ei tarvitse aina olla viihtyisin, mutta viihtyvyyteen panostus ilahduttaa. Pienetkin asiat kuten työtilan mahdollistaminen tuovat arvostuksen tunnetta valokuvaajille.

Järjestäjäorganisaation viestintä ennen tapahtumaa ja sen aikana medialle nousi vastauksissa esiin, ja sitä pidettiin vajaan ja epäselvänä. Mediakirjeet sisältävät jo yleisesti hyvää ennakkotietoa monestakin asiasta, mutta esimerkiksi tieto siitä, onko joillakin artisteilla kuvausrajoituksia, jää välillä joko ennakkoon ilmoittamatta tai se selviää vasta hetkeä ennen artistin lavalle nousemista. Kyseisistä tilanteista saatettaisiin selvittää parhaiten siten, että jos tiedossa on artisteja, joilla edes saattaa olla rajoituksia valokuvaamiseen liittyen, tulisi näistä ilmoittaa ennakkoon medialle. Tiedon varmistuttua voi taas ilmoittaa asiasta eteenpäin asianomaisille ja ohjeistaa, miten tilanteessa edetään. Kuvausrajoituksissa tulisi ennakkoon mahdollisuuksien mukaan myös ilmoittaa se, mikäli esiintyjä käyttää pyrotekniikkaa ensimmäisien kappaleiden aikana. Kuvatessa rajoittavia tekijöitä voi olla myös photo pitin koko. Tila vaihtelee joillakin festivaaleilla lavasta toiseen hyvinkin paljon, ja tämä vaikeuttaa valokuvaajien työskentelyä. Tämän helpottamiseksi medialle voisi kertoa sen, miten monta valokuvaajaa photo pittiin mahtuu eri lavoilla, jos siihen on mahdollisuus. Tässä pitäisi ottaa huomioon myös muut kuvaamista rajoittavat tekijät, kuten pyrotekniikka, joiden takia turvallisuussyistä valokuvaajat saattavat pystyä olemaan photo pitissä vain seisomalla kiinni paineidassa.

Rajatulla kuvaajamäärällä per lava tulisi kuitenkin kilpailua siitä, kuka pääsee kuvaamaan artistia ja minkälaisella perustelulla toinen kuvaaja ei pääse. Tasapuolisempaa tästä saisi, jos tilanteen muuttaisi siten, että ennalta asetettu määrä valokuvaajia pääsee kuvaamaan ja nämä paikat täytetään saapumisjärjestyksessä. Tätä voisi myös rajata siten, että esimerkiksi yksi valokuvaaja per media pääsisi kuvaamaan. Tällöin jos jollakin medialla on esimerkiksi

kaksi tai kolme valokuvaajaa akkreditoituneena festivaalille ja molemmat haluavat valokuvata tiettyä artistia, vain toinen kuvaaja pääsisi photo pitiin. Myös mahdollinen vaihtoehto kuvaajien määrän rajoittamisessa photo pitissä olisi valita kuvaajat arpomalla. Kuvaajien edustamalla medioillakin tulisi arvonnalla kohdalla olla myös painoarvoa. Festivaalin omilla kuvaajilla olisi myös samanlainen kohtelu näissä tilanteissa, sillä vaikka he työskentelevät suoraan festivaalille, se ei tarkoita, että medioiden valokuvaajia tulisi väheksyä.

Media työskentelee festivaalilla yhtä lailla kuin muut festivaalityöntekijät. Tapahtuman omilla valokuvaajilla tulisi olla samantyyppiset linjaukset työskentelyn suhteen kuin medioiden valokuvaajilla. Olisi hyvä ottaa huomioon, että erilaisilla kulkupasseilla tai rannekeilla on pääsy eri alueille. Mediapassin tai -rannekeen lisäksi tulisi erikseen olla vielä passi tai ranneke, joka kertoo sen, kenellä on pääsy photo pitiin. Linjaukset eivät ole täysin yleinen ottaen huomioon Suomen festivaalientekijät, mutta tämä selkeyttäisi sitä, kenellä on pääsy lavan eteen kuvaamaan. Työskentelystä tulisi helpompaa tällöin myös valokuvaajille, sillä kaikki akkreditoituneet eivät välttämättä mediapassin kanssa ole tapahtumassa tekemässä aktiivisesti töitä. Media on joillakin festivaaleilla laajempi käsite, jolloin tapahtumaan saatetaan hyväksyä sosiaalisen median vaikuttajia työskentelevänä mediana, vaikka he suuren osan ajastaan festivaalialueella käyttäisivätkin vapaa-ajalla olemiseen eivätkä työn tekemiseen. Valvontaa liittyen työskentelevän median kuntoon tulisi myös parantaa. Festivaaleilla on tullut vastaan valokuvaajia, jotka ovat työnteostaan huolimatta olleet selvästi humalatilassa photo pitissä sekä median työskentelytilassa. Hyvinkin pienillä säädoilla on mahdollista parantaa jo tämänhetkisiä median mahdollisuuksia festivaaleilla. Tärkein kehitysehdotus on lisätä ja selkeyttää viestintää festivaalin ja median välillä. Olisi myös tärkeää kehittää sitä, että festivaalilla on henkilökuntaa pitämässä työtä tekeviä valokuvaajista sen verran huolta, että mahdollisista muutoksista mihin tahansa liittyen kerrotaisiin ajoissa myös valokuvaajille.

5.2 Mediakirje

Mediakirjeissä tulisi olla muutamat asiat ennakoon kerrottuna selkeästi valokuvaajille. Ohjeistuksen voisi jakaa kolmeen osaan, jotta se helpottaisi median ennakotyötä festivaalille tullessa. Festivaalin aikana ohjeistukset sekä festivaalin jälkeen olevat ohjeistukset olisivat helpottamaan tapahtuman aikaista sekä tapahtuman jälkeistä median ja festivaalin työtä. Alaluissa avataan tarkemmin sitä, mitä tämä sisältö mediakirjeessä voisi olla.

5.2.1 Ennen festivaalia

Ennen festivaalia ohjeistuksen medialle tulisi sisältyä mediakirjeeseen. Tämä toimii valokuvaajaa valmistavana tietopakettina liittyen tapahtumaan. Sisällössä täytyisi tulla ilmi festivaalilla työskentelevien medialle oleellisten henkilöiden nimet, titteli, sähköpostiosoite ja puhelinnumero. Näin varmistetaan se, että medialla on mahdollisuus olla ennakkoon yhteydessä mediasta vastaaviin festivaalin työntekijöihin erilaisissa asioissa. Näitä asioita ovat mm. haastattelupyynnöiden lähettäminen sekä mahdolliset ennakkojutut, joita erilaiset mediat mahdollisesti haluavat julkaista festivaalista, mikäli festivaali erikseen haluaa päästä helpommin jakamaan juttuja tapahtumasta. Ennakkoon tulisi sopia myös mahdollisesta videokuvaamisesta.

Festivaalille saapumiseen liittyvistä seikoista on hyvä kertoa ennakkoon median edustajille. Tähän sisältyy esimerkiksi tieto siitä, onko medialle varattu erikseen tilaa kulkuvälineille vai suositteluko festivaali saapumista tapahtumapaikalle jollakin toisella tavalla. Mediahenkilöt työskentelevät edustamalleen medialle mutta festivaalin aikana myös festivaalille, joten kirjeessä olisi hyvä olla maininta siitä, tarjoaako festivaali majoitusta esimerkiksi omassa leirinässään vai suositteluko se jotakin toista tapaa majoittua tapahtuman ajaksi.

Mediapassin lunastuksesta tulisi kertoa selkeästi mediakirjeessä tärkeimmät tiedot, kuten mistä median edustaja saa haettua passin ja rannekkeen, onko erikseen haettava kuvauslupaa tai lupaa päästäkseen photo pitiin vai riittääkö pelkästään mediapassi. Liitteenä mediakirjeessä alueen hahmottamista varten tulisi olla aluekartta, johon on merkittynä kulkureitit medialle sekä työskentelytilan sijainti. Ennakkoon tulisi myös ilmoittaa, mikäli festivaali tarjoaa tai ei tarjoa, internet-yhteyden ja sähköä median työtilaan.

5.2.2 Festivaalin aikana

Tapahtuma-alueelle saapumisen jälkeen festivaalilla ja medialla tulisi olla yhteiset säännöt siitä, miten median tulee käyttäytyä tapahtumassa työskennellessään. Hyvät käytöstavat saattavat olla ilmiselvä asia monelle, mutta niiden määrittely on hyvin yksilöllistä. Tämän takia festivaalilta olisi hyvä tulla linjaus siitä, minkälaista käytöstä he odottavat valokuvaajilta. Joillakin festivaaleilla on käytössään turvallisemman tilan periaatteet, jotka tulisi luetuttaa valokuvaajilla läpi vielä akkreditoinnin hyväksynnän jälkeen. Käytöstavoista huomautuksena mediakirjeessä voisi olla esimerkiksi muistutus kunnioittaa festivaalin asiakkaita, sillä he ovat

maksaneet festivaalikokemuksesta. Kirjeessä olisi hyvä olla myös muistutus kunnioittaa muita valokuvaajia, sillä hekin työskentelevät kameransa kanssa. Tulisi muistaa pysyä liikkeessä, sillä festivaalista riippuen valokuvaajia voi olla paljonkin yhdellä lavalla. Omasta turvallisuudesta tulisi huolehtia, tapahtuman henkilökunnan ohjeita kuunnella ja kuvapitistä poistua, kun sen aika on.

Erikseen tulisi myös valokuvaajille vielä määritellä festivaalialueella kuvaamisesta sen verran, että hyviä käytöstapoja tulee kunnioittaa sekä asiakkaiden ja muiden työntekijöiden yksityisyydensuojaa. Kuvaussääntöjen rikkominen voi johtaa mediapassin poistamiseen.

Mikäli tapahtumassa on tarjolla jotakin virvoketta tai pientä purtavaa medialle, siitä tulisi ilmoittaa mediakirjeessä. Tämä auttaa hieman valokuvaajia hahmottamaan sen, pitääkö heidän varata aikaa työtehtävien ohella esimerkiksi ruokakojuilla jonottamiseen.

Mikäli joitakin muutoksia tulee tietoon liittyen artistien kuvauslupiin, tiedon tulisi liikkua tapahtumassa järjestäjiltä medialle sekä järjestyksenvälvoijille. Näitä voi olla esimerkiksi artistilta tullut linjaus, että vain tietty määrä valokuvaajia saa kuvata artistilta kolme ensimmäistä kappaletta. Nämä paikat tulisi sitten jakaa valokuvaajille joko arpomalla, valokuvaajan edustaman median tärkeyden pohjalta tai vaikka kuvapitiin saapumisjärjestyksessä. Kuitenkin pitäisi käyttää tapaa, joka on festivaalilla ennakkoon määritelty ja valokuvaajille ilmoitettu, mikäli tilanne sitä vaatii.

5.2.3 Festivaalin jälkeen

Oli festivaali kävijämäärältään suurempi tai pienempi, viestinnästä ja jälkimarkkinoinnista vastaavat voivat haluta medialta ja valokuvaajilta sisältöä jaettavaksi omiin kanaviinsa. Erikseen olisi hyvä mainita, mihin tapahtumasta kirjoitetut jutut ja tapahtumassa otetut kuvat voi lähettää jälkikäteen. Ne voivat toimia myös valokuvaajan näyttönä siitä, että on oikeasti toiminut valokuvaajana kyseisessä tapahtumassa. Mediakirjeessä tulisi myös olla mahdollisuus antaa palautetta festivaalille kirjallisena.

6 POHDINTAA

Työn tavoitteena oli etsiä median ja festivaalien yhteistyön kehitystä kaipaavia kohtia ja kehittää niihin ratkaisuja, ja koen löytäneeni tutkimuksen vastauksien perusteella kehitystä vaativat kohteet, joita olivat festivaalien ja median välinen viestintä. Ehdotuksia yhteistyön parantamiseen kehitin myös prosessin aikana. Festivaaleilla havainnoinnin aikana huomioin myös sen, että valokuvaajissa on selkeästi sukupuolittuneisuutta. Enemmän tapahtumissa valokuvaajissa näkyi miehiä kuin ei-miehiä. Tästä jatkotutkimuksena voisikin alkaa lähestymään eri medioita, joilla on festivaaleille akkreditoituneita valokuvaajia, ja tehdä kartoitusta, kuinka miesvaltaista festivaalivalokuvaus on Suomessa. Valokuvaajana, etenkin festivaaleilla, on vaikea päästä etenemään, jos mahdollisuuksia verkostoitumiseen tai kokemuksen saamiseen ei tarjota. Tavoitteena oli myös avata kulttuurituottajalle valokuvaajan roolia tapahtumassa hieman enemmän, sillä usein valokuvaajat jäävät toissijaiseksi kaiken muun ohella tapahtumissa. Kuten tutkimuksessa tuli ilmi, aivan kaikkialla festivaalit eivät tarjoa työskentelytilaa valokuvaajille, vaikka todennäköisesti tuotannolle ja muille työntekijöille on varattu vähintään tila pitää taukonsa.

Opinnäytetyöprosessin aikana isona haasteena oli saada suoraan festivaaleilta näkemyksiä yhteistyöstä median kanssa. Valokuvaajilta sai verrattaessa enemmän kehitystä kaipaavia kohtia. Tämän vuoksi festivaaleilla työskentely ja siellä prosessin havainnointi oli tärkeänä osana työtä. Aiheen tutkiminen teorian kannalta oli haastavaa, sillä valokuvaajista festivaaleilla ei juuri ole tehty tutkimuksia, saati kerrottu aiheesta. Sisältö on kuitenkin siirtymässä hiljalleen trendien mukana printtimestä verkkomediaan, eli media on tällä hetkellä suuressa murrosvaiheessa. Mitä enemmän on uusia verkkomedioita, sitä enemmän on mahdollisia työpaikkoja valokuvaajille sekä journalisteille.

Aihetta tutkiessa, festivaaleilla havainnoidessa sekä hyvin monen kielteisen akkreditointipäätöstä vastaanottamisen yhteydessä ajatukset olivat ajoittain ristiriitaisia. Opinnäytetyön perusteella akkreditointihakemus hyväksyttiin neljälle festivaalille kuudestatoista, joille hain kesällä 2023. Näistä neljästä festivaalista kaksi oli samaan aikaan, ja yhdelle festivaalille näiden lisäksi pääsin vapaaehtoisena valokuvaamaan. Seuraavana vuonna kyseisellä festivaalilla olikin vapaaehtoishaussa mahdollisuus hakea myös valokuvaamaan. Mielestäni vapaaehtoisena toimiminen festivaalille on toimiva tapa saada valokuvaajille kokemusta festivaalikuvaamisesta ja toimiva tapa luoda kontakteja muiden valokuvaajien kanssa. Koska jos valokuvaaja hakee akkreditointia festivaaleille, mutta ei saa hyväksyttyä päätöstä, miten kyseinen

valokuvaaja voi saada kontakteja ja verkostoitua muiden valokuvaajien kanssa. Mikäli tämän tapaista vaihtoehtoa ei ole festivaalilla tarjota, kannattaa valokuvaajan olla yhteydessä eri printti- tai verkkomedioihin, jotka saattaisivat tarvita valokuvaajaa festivaaleille.

Kulttuurituottajana, etenkin tapahtumien parissa työskennellessä, on tärkeää ottaa kaikki työskentelevät osapuolet huomioon. Ennakkotyö valokuvaajan kanssa kommunikoidessa ennen tapahtumaa helpottaa molempien työskentelyä tapahtumapäivänä (Kinnunen, 2009, s. 18–19). Useammin näkee tapahtumissa omia kuvaajia, mikä mielestäni kertoo siitä, että halutaan panostaa näkyvyyteen ja tapahtumasta kertomiseen. Valokuvaajan työ on tuottaa visuaalista sisältöä, joka lukeutuu kulttuurituottajan osaamisen piiriin. Omien opintojeni aikana, kun puhuttiin visuaalisesta sisällöstä, se viittasi usein audiovisuaaliseen eli videoon tai graafiseen visuaaliseen tuottamiseen. Valokuvausta kulttuurituottaja voi hyvin käyttää kaikissa osaluissa, oli kyseessä tuotannon tallentaminen visuaalisesti miellyttävinä valokuvina, grafiikan kanssa yhdistettynä esimerkiksi jälkimarkkinoinnissa tai vaikkapa festivaalin aftermovievideolla kuvina tunnelmasta liikkuvan kuvan lisäksi. Kulttuurituottajan ammattitaitoa on ymmärtää, että valokuvaajan työssä itse valokuvaamisen jälkeinen työvaihe on se raskain ja eniten aikaa vievä. Ennakkosuunnitelmat siitä, minkälaista materiaalia esimerkiksi tapahtumasta tai festivaalilta halutaan, auttaa kuvien karsimisessa sekä editoinnissa. Valokuvaaja voi saada festivaalilta yhdeltä päivältä reilusti yli tuhat kuvaa artisteista, tunnelmasta ja yleisöstä. Näiden kuvien lävitse käyminen ja oikeiden kuvien valikoiminen ei välttämättä tapahdu päivässä tai kahdessa. Kulttuurituottajalla tulisikin olla hieman ymmärrystä valokuvaajaa kohtaan, siinä missä esimerkiksi tapahtumatuottajan työmäärä on suurimmillaan ennen tapahtumaa ja sen aikana, valokuvaajalla se on tapahtuman jälkeen.

LÄHTEET

- Finas. (17.8.2023). *Akkreditointi*. <https://www.finas.fi/akkreditointi/Sivut/default.aspx>
- Gest. (i.a.). *Tuottajalta toiselle*. <https://www.gestsystem.com/>
- Journalistiliitto. (24.2.2024). *Journalistin ohjeet*. <https://journalistiliitto.fi/fi/tyoehdot-ja-etiikka/journalistin-ohjeet-ja-sananvapaus/journalistin-ohjeet/>
- Kinnunen, K. (2009). *Tapahtumatuotantoa kameran takaa: Tapahtumavalokuvauksen ohjeistus*. [AMK-opinnäytetyö, Humanistinen ammattikorkeakoulu]. Theseus. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-200911256097>
- Leea. (17.10.2023). *Akkreditointi – sanahirviö vai sittenkin tapahtumajärjestäjän työkalu? Liveto*. <https://blog.liveto.io/blog/akkreditointi-sanahirvio-vai-sittenkin-tapahtumajarjestajan-tyokalu>
- Messukeskus. (i.a.). *Medialle: Akkreditoidu*. <https://www.messukeskus.com/medialle/akkreditointi/>
- Mäenpää, J. (2020). In search of visual expertise: examining skilled vision in the work of news photo professionals. *Visual Communication*, 21(2), 237–255. <https://doi.org/10.1177/1470357220901855>
- Niemelä-Nyrhinen, J., & Seppänen, J. (2019). Kuvajournalismi ja eettisen kuluttamisen haaste. *Media & viestintä*, 42(3). <https://doi.org/10.23983/mv.85780>
- Nordic Live Productions. (27.4.2024). *Median akkreditointi*. <https://nordiclive.fi/akkreditointi/>
- The New York Times. (i.a.). *What is photojournalism and why is it important? The power of enhancing eournalism with photography*. <https://nytlicensing.com/latest/marketing/what-is-photojournalism/>
- Saaranen-Kauppinen, A, & Puusniekka, A. (2006). *Havainnointi. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto*. Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_4.html
- Salo, M. (2000). *Imageware: Kuvajournalismi mediafuusiossa*. Taideteollinen korkeakoulu.
- Tiketti. (i.a.). *Tapahtuman järjestäjille: Akkreditointi*. <https://www.tiketti.fi/jarjestajat/akkreditointi>
- Vuori, M. (27.5.2002). *MPV: Valokuvaajan eettiset ohjeet*. <https://www.mattivuori.net/kuvia/eettiset-ohjeet/index.htm>

Kujala, H. (10.4.2012). *Valokuva on nykyään kertakäyttötavaraa*. Yle. <https://yle.fi/a/3-5416202>

LIITTEET

Liite 1. Kysely valokuvaajille, vastaukset avoimeen kysymykseen: Voit halutessasi avata kysymyksen 5. vastaustasi tarkemmin tässä.

Liite 2. Kysely festivaaleille, vastaukset kysymykseen: Halutessasi voit tässä avata tarkemmin kysymyksen 5 vastaustasi.

Liite 3. Kysely festivaaleille, vastaukset kysymykseen: Millaiset fasilitetit on tarjolla (Työtila sähköllä, internet-yhteydellä, vartioita tila tms?)

Liite 4. Kysely festivaalien näkemyksestä median kanssa työskentelystä: Kysymykset.

Liite 5. Mediakirje.

Liite 6. PMMP ja yleisö Ilosaareissa 2024.

Liite 7. Born Of Osiris- kiertuemainos kesältä 2023 ja mainoksessa käytetty kuva.

Liite 1. Kysely valokuvaajille, vastaukset avoimeen kysymykseen: Voit halutessasi avata kysymyksen 5. vastaustasi tarkemmin tässä.

Tämä voi olla yleisestikin keikkakuvaamista koskeva asia, mutta tätä nykyä tuntuu ettei keikka- ja tapahtumakuvaamista arvosteta dokumentaristisena kuvana saatika taidekuvana. Festarikävijät yms katsovat kuvat läpi kerran, ehkä jopa tykkäävät postauksesta, ja sitten siirtyvät jo seuraavaan. Se on vähän sellaista kertakäyttömeininkiä. Sitten taas itse keikkakuvien suhteen fanit pitävät niistä ja johonkin pisteeseen asti arvostavat niitä, mutta liian usein kuvat nyysitään "fanisivuille" instaan ja tumbliiriin ja kädet pestään "credit for the creator" -tyyppisellä bullshitilla.

Vastaus on kyllä ja ei - välillä ollaan niin perkeleen tärkeitä mut välillä ei :D

Myös kohtaa neljää pitäisi avata samalla... se riippuu NIIN paljon festivaalista ja/tai kuvaatko itse festivaalille. Kyllähän esimerkiksi Provinssissa kohdellaan "talon" kuvaajia/videokuvaajia (enkä puhu edes Selmun tai sen oppimisen kautta kuvaavista) aivan erilailla kuin lehdistön kuvaajia tai muuten vaan kuvaavia.

Käytännöt vaihtelevat todella paljon festivaalien välillä. Joillain festareilla on mukavat (sisä)tilat kuvaajille, joillakin esim. bussi tai telttä ja taas joillakin ei ole tarjota työskentelytiloja ollenkaan. Myös luotto kuvaajia kohtaan vaihtelee suuresti. Joissain paikoissa kuvaajat saavat mennä ja tulla esim. bakkärille vapaasti, toisaalla kuvaajat päästetään pittiin kun keikka on jo alkanut.

Yleisesti perinteistä valokuvaajaa kohdellaan siedettävästi mutta pääasiassa olo on kuin olisi alempana kuin koiran jätökset. Joillain festareilla tarjotaan pressiteltoa jossa on sähkötköt. Pahimmillaan istutaan lavan alla työmaakeskuksien päällä sateelta suojassa. Edesmennyt RH-Entertainment on tästä paras esimerkki. Esim sauna open airissa RH eväsi jopa photopitin käytön kuvaajilta.

Kaikki festareita edeltävä säättö yleensä hankalin. Esim Sweden Rock Festareilla voi saada tiedon akkredoinnista hyvin ajoissa, MUTTA se ei tarkoita, että olis pääsyä edes pittiin. Se tieto tulee taas viikkoa ennen ja ottaen huomioon festarin hyvin syrjäsen sijainnin eihän sinne kukaan halua lähteä jos ei oo accessiä pittiin. Sit tietenki on nää 3 biisiä ja veke mikä nyt osittain ymmärrän, tapahtuu myös festarien ulkopuolella, mutta osittain on vähä liian nihkeetä

meitä kuvaajia kohtaan jotka haluis ees pari biisiä lisää kuvata ihan harrastukseen ja ammat-
tiin ilosta.

Tämä riippuu täysin festareista koetaanko työ tärkeäksi. Toiset festivaalit arvostavat kuvaajia
enemmän kuin toiset.

Liite 2. Kysely festivaaleille, vastaukset kysymykseen: Halutessasi voit tässä avata tarkemmin kysymyksen 5 vastaustasi.

Festivaali on ennen tarjonnut työskentelytilaa sähköllä, internet-yhteydellä sekä virvoitusjuomilla ja pienellä purtavalla varustettuna, mutta medioita edustavat valokuvaajat eivät ole käyttäneet tilaa viime vuosina, ja tilasta on nyt luovuttu.

Ensi kesäksi on tarkoitus tehdä se vielä paremmaksi lisäämällä jotain pientä purtavaa myös sekä enemmän sohvia.

Liite 3. Kysely festivaaleille, vastaukset kysymykseen: Millaiset fasilitetit on tarjolla (Työtila sähköllä, internet-yhteydellä, vartioita tila tms?)

Erillinen mediatila vain median edustajille, jossa sähkö ja internetyhteys. Lisäksi mahdollisuus säilyttää omia kameroitaan, tms. valvotusti.

Vartioitu työtila sähköllä. Ei internet-tarjontaa.

Erillinen työtila sähköllä ja netillä. Tarjolla kaffetta ja teetä.

Viime kesän tapahtumassa meillä oli pieni sisätila jossa istumapaikkoja ja virvokkeita. Vartioitu tila.

Liite 4. Kysely festivaalien näkemyksestä median kanssa työskentelystä: Kysymykset.

Kysymys 1. Minkä kokoluokan festivaali on?

Kysymys 2. Paljonko (noin) akkreditoitte festivaalille mediaa edustavia valokuvaajia?

Kysymys 3. Onko festivaalillanne fasiliteetteja median henkilöille?

Kysymys 4. Millaiset fasiliteetit on tarjolla? (Työtila sähköllä, internet-yhteydellä, vartioitu tila tms?)

Kysymys 5. Ovatko valokuvaajille varatut fasiliteetit tällä hetkellä mielestänne merkittävällä tasolla?

Kysymys 6. Halutessasi voit tässä avata tarkemmin kysymyksen 5. vastaustasi.

Kysymys 7. Onko festivaaleillanne omia valokuvaajia?

Kysymys 8. Entä toimiiko valokuvaajissa vapaaehtoisia/talkootyöntelijöitä?

Kysymys 9. Lähettääkö festivaali medialle ohjeistuksen ennen tapahtumaa?

Kysymys 10. Toteutuuko ohjeistus käytännössä?

Kysymys 11. Toimiiko festivaalilla organisaation puolesta mediasta vastaava henkilökunta?

Kysymys 12. Käytättekö festivaalilla olleiden valokuvaajien kuvia omissa medioissanne (Julkaisut, tarinat, jälkimarkkinointi yms.)

Liite 5. Mediakirje. The logo features the number '20' in a large, bold, orange font. Below the '0' is a black horizontal bar with the text '-VUOTISJUHLA' in white, uppercase letters.

RACE & ROCK FESTIVAALI
vauhtiajot
SEINÄJOKI 20.-23.7.2023

Akkreditoitumisesi Vauhtiajojen juhluvuodelle on hyväksytty

Hyvä media-alan ammattilainen,

kiitos akkreditoitumisestasi Seinäjoen Vauhtiajoille. Olemme myöntäneet sinulle Mediapassin tapahtuman ajaksi. Tutustuthan ennakkoon seuraaviin ohjeisiin.

Mediapassin voit noutaa HENKILÖKOHTAISESTI henkilöllisyydistodistusta vastaan infopisteeltä Seinäjoen Lyseolta, osoitteesta Kirkkokatu 7.

Infopisteen aukioloajat:

ti 18.7. klo 12.00-19.00

ke 19.7. klo 10.00-21.00

to 20.7. klo 10.00-23.00

pe 21.7. klo 9.00-23.00

la 22.7. klo 9.00-23.00

Passilla pääsee festivaalialueelle, rata-alueelle, radan työntekijäalueelle sekä molempien VIP-alueelle. Rata-alueelle on varattu medialle työskentelypiste. Mediapassilla voit myös valokuvata. Radalla mennessään työntekijäalueelle, täytyy median edustajalla olla fotoliivit, joita saa rata-alueen mediapisteestä. Mediapisteestä vastaa ratapuolen tiedottaja Roope Turigin puh. 0400 286 034 roope.turigin@gmail.com

ARTISTIHAASTATTELUT:

- Haastatteluista on sovittava etukäteen artistin edustajan kanssa.
- Mediapasseilla ei ole pääsyä artistien backstage-alueelle. Mikäli haastattelu on sovittu backstagelle, poistuthan sieltä välittömästi haastattelun jälkeen.

KUVAAMINEN:

- Medialle on varattu Lyseolta erillinen luokkahuone jossa voi käydä lataamassa laitteita mikäli siihen on tarve.
- Saavu kuvausalueelle ajoissa.
- Kulkuvälineiden edustalle kuvaamaan tapahtuu yleisöstä päin katsottuna lavan vasemmalta puolelta. - Perussääntö on, että Mediapassilla saa kuvata lavan ja turva-aidan välistä kolme ensimmäistä kappaletta (koskee myös yleisöön päin kuvaamista). Älä käytä salamaa.
- Artistin toivomuksesta tai turvallisuussyistä johtuen saattaa lavajärjestysmiehillä olla ennakkotiedoista poikkeavia ohjeita.
- Kuvaajat eivät saa mennä lavalle tai sen rakenteisiin.
- Backstagella kuvaaminen on kielletty.
- Alueella saa kuvata, mutta kunnioita yksityisyyttä.
- Vauhtiajot sanoutuu irti kaikista videokuvauksista festivaalialueella. Kaikki videokuvaukset tulevat sopia suoraan artistin edustajan kanssa. Kaikista sovitusta videokuvauksista tulee toimittaa kopio Vauhtiajojen infopisteeseen. Rata-alueella saa videokuvata.
- Mahdolliseen videokuvaukseen liittyy samat säännöt kuin valokuvaamiseen.

Muuta:

- Mikäli saavut omalla autolla, pysäköinti joko majoituspaikkasi parkkialueelle tai kadulle.

Koko tapahtuman kokoava tiedote lähetetään medialle Vauhtiajojen päätyttyä. Mikäli et ole saanut aikaisemmin Vauhtiajojen tiedotteita ja haluat niitä saada, ilmoitathan sähköpostiosoitteesi press@loudnlive.fi

Akkreditointiin, passeihin ja saapumiseen liittyvissä kysymyksissä voit ottaa yhteyttä enni@loudnlive.fi

Ajankohtaiset tiedot ja uutiset myös festivaalin aikana saat osoitteesta: www.vauhtiajot.fi ja <https://www.facebook.com/Vauhtiajot>.

Olemme kiitollisia, jos välitätte festareilta tekemänne jutut tai tiedot linkistä osoitteeseen: info@loudnlive.fi. Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Tervetuloa työskentelemään Vauhtiajot Race & Rock -tapahtumaan!

Vauhtiajot -tiimi

Liite 6. PMMP ja yleisö Ilosaassa 2024.

Liite 7. Born Of Osiris- kiertuemainos kesältä 2023 ja mainoksessa käytetty kuva.

BOOCRUE Posts Follow

boocrue

1/3

BORN OF OSIRIS

HEADLINE SHOWS / EUROPE & UK SUMMER 2023

12/6	DORTMUND, DE	" JUNKYARD	26/6	MONTPELLIER, FR	# = SECRET PLACE
15/6	TRIER, DE	" % MERGENER HOF	30/6	EXETER, UK	& PLOW TICKETS
19/6	BRESCIA, IT	CASTELLO DI BRESCIA	01/7	LONDON, UK	& = THE UNDER SOLD OUT
20/6	LJUBLJANA, SI	ORTO BAR	03/7	BRISTOL, UK	& = THEKLA
21/6	MUNICH, DE	\$ BACKSTAGE	04/7	NAMUR, BE	BELVÈDÈRE
23/6	HAMBURG, DE	LOGO	05/7	KARLSRUHE, DE	# + DIE STADTMITTE
25/6	PARIS, FR	# = LA MAROQUIN SOLD OUT	06/7	SCHWEINFURT, DE	: STATTBAHNHOF

W/ CANE HILL " / INVISIONS % / DANCE WITH THE DEAD \$ / ATTILA (CO-HEADLINE) #
PALEDUSK = / OCEANS ATE ALASKA & / UNITYTX + / THROWN :

Liked by and others

boocrue Our show tonight with @oceansatealaska and @paledusk_jpn in London is SOLD OUT!

1 July 2023

